

PET ZLATNIH KLJUČEVA SREĆE

*Ako bi Stvoritelj sišao sa nebesa i obratio se Tebi rečima:
„Naređujem Ti da budeš srećan! Očekujem to od Tebe!“
Šta bi Ti učinio?*

Još je vekovima unazad, tokom svog uspešnog života, japanski imperator Meidži Veliki, poznat i kao mudrac i pesnik koji je napisao mnoštvo poema na temu različitih moralnih pravila, primenjivao pet moralnih principa koje je smatrao duhovno lekovitima, te ih je preporučivao svakome.

„Danas ne brinem“

„Danas nisam ljut“

„Danas sam zahvalan za sve“

„Danas radim posvećeno“

„Danas sam dobronameran i ljubazan prema svima“

Legenda kaže da je na kamenom zidu spavaće sobe imperatora bilo isklesano i pokriveno zlatom pet jednostavnih rečenica, koje su za Mejdžija predstavljale ključeve sreće i tajni recept za privlačenje svih blagoslova. Svakoga jutra, čim bi se imperator probudio, prvo što bi ugledale njegove oči i sa čime bi se susreo njegov um, bile su zlatne rečenice. Isto tako, te iste rečenice su bile i poslednje u šta je imperator gledao pred odlazak na počinak, one su bile poslednja dnevna poruka njegovom umu. Imperator je verovao, ne bez razloga, da pet jednostavnih pravila jesu ključevi sreće, jer utiču ozdravljujuće na dušu, duh i telo, a takođe privlače sve vreste blagostanja.

Da li je sve to istina? Sada to više niko ne zna i ne može da tvrdi sa sigurnošću. Ono što je sigurno jeste to da su Zlatna pra-

vila danas poznata mnogim ljudima u svetu i da su, zahvaljujući drugom istaknutom Japancu, dr Mikao Usui, za mnoge postala duhovna medicina.

Krajem 19. veka, Japanac, sensei Mikao Usui, čovek dobrog srca, visokih duhovnih vrednosti i svestranog obrazovanja, osnivač Reiki sistema prirodnog lečenja, uveo je pet moralnih principa u Reiki metodu, u vidu njenog obaveznog duhovnog aspekta i tako su pravila sreće postala Reiki principi. Mikao Usui je Reiki principe nazivao duhovnim lekom za sve bolesti i magnetom za sve blagoslove.

Pet jednostavnih rečenica primenjuju širom sveta ljudi svih veroispovesti i ubeđenja i razni su načini kako ih možemo nazivati: „Zlatni ključevi sreće“, „Zlatna pravila sreće“, „Zlatna pravila“, „Dobra pravila“, „Zlatne rečenice“, „Reiki principi“. Iako su drevna pravila najčešće poznata kao Reiki Principi, i njih obavezno treba da primenjuju Reiki praktičari, mnogi ljudi, koji ne praktikuju Reiki, takođe koriste Zlatna pravila kao svakodnevne putokaze za sigurno i srećno kretanje kroz život.

Pet čudesnih rečenica, ako ih zaista primenjujemo, imaju moć uticaja na svaku osobu bez izuzetka i efikasni su u svakom slučaju, oni sadrže sva moralna pravila i zapovesti svih religija sveta, jer pripadaju samo jednoj religiji, čije je ime ljubav.

Jednostavne, kratke rečenice... Kakvu tajnu one kriju u sebi, kakvu to isceljujuću moć imaju? Ako su to Zlatni ključevi sreće, kako je otključavaju?

Kada govorimo o „otključavanju“, to nas svakako navodi na pomisao da je nešto zaključano, u ovom slučaju mislimo na sreću, koja je zaključana nigde drugde do u ljudskom biću. Mnogima od nas je jako teško istinski poverovati u tako nešto, jer svako želi da bude srećan, neprestano traga za srećom, što znači da svaka osoba želi i traži to „nešto“, što je već u njoj.

Mnogi od nas mogu pomisliti: „Pa, ako je već u meni, kako to da nemam pristup tome i ne uspevam to nešto da dotaknem i primenim, te konačno doživim sreću? Ne sreću na jedan tren, nego za stalno, kao prirodno stanje...“ Reiki principi su odraz srećnog stanja svakog čoveka i oni su istovremeno Zlatni (dragoceni) ključevi za stvaranje takvog stanja.

Stanje sreće kojem svi mi težimo je prirodno stanje ljudskog bića, bar bi tako trebalo da bude prema zamislima Stvoritelja. Sreća se ne nalazi nigde van nas i šta god mi mislili, spoljašnji svet može da ima samo male okidače, koji nakratko pružaju privid prave sreće, na kratko izazivaju kod nas takvo stanje i čine nas zavisnim od tih nesigurnih okidača, oduzimajući nam na taj način slobodu i mogućnost da budemo prirodno srećno biće. Ti svemogućí okidači su nesigurni, jer nikada ne zavise od nas, ali mi uvek zavisimo od njih i u svojim nastojanima da održimo stabilan kontakt sa njima, mi proizvodimo neverovatnu količinu štetne energije u svom biću, koja nas svakako unesrećuje. Na takav način mi upadamo u začarani krug, kao da sedimo u mračnoj prostoriji u stalnom iščekivanju bar bljeska svetlosti, koji će možda doći, a možda i neće. Tada se život pretvara u očekivanje bez mnogo nade, u najboljem slučaju mi kao da se stalno pripremamo za život, koji upravo prolazi.

Spoljašnji svet nam ne može pružiti sreću, postoje mnoga mesta na planeti koja su predivna i nama se čini da tamo možemo biti srećni, ali ako odemo na neko takvo mesto, mi ubrzo shvatamo da je to opet samo mesto. Isto je i sa drugim ljudima, stvarima, poslovima, situacijama i tome slično. U nekom momentu nama se čini da nas oni usrećuju, ali kada ostajemo duže uz njih mi shvatamo da su to opet samo ljudi, samo stvari, samo poslovi i samo situacije...

Spoljašnji svet je samo ogledalo u kom se odražava naš unutrašnji svet i ako se nama ne dopada ono šta vidimo u ogledalu,

njega ne vredi čistiti i polirati, odraz ne može da se promeni, promeniti se može samo ono što je ispred ogledala. Mi ne možemo biti srećni ni na jednom mestu na planeti, ako sreća ne živi u našem Hramu, našem unutrašnjem svetu, koji uvek putuje sa nama.

Ako nas ne usrećuje ono šta vidimo u spoljašnjem svetu kao u ogledalu, sve što treba da učinimo je da napravimo red u svom Hramu, da sami u njemu upalimo svetlo, da otključamo sobu po sobu i da uklonimo prašinu s unikatnog sadržaja jedinstvenog u svetu Hrama – svog bića.

Kao i kod svakog velikog spremanja u zapuštenom prostoru, može se dogoditi da mi ne znamo odakle da započnemo sa velikim spremanjem u svom Hramu. Ne brinite, Zlatna pravila su jednostavna uputstva, a istovremeno su i efikasni alati pomoću kojih možemo da dovedemo u potpuni red svoj unutrašnji Hram i da otklonimo sve nečistoće, koje su vremenom prekrile pravu prirodu bića, koje je u stvari ljubav. Kada svetlost ljubavi zasija u srcu ljudskog bića, ono više ne može biti nesrećno.

Priroda svakog ljudskog bića je u svojoj suštini božanska, prava priroda čoveka je ljubav, koja i jeste glavni uslov stanja trajne sreće. Finansijski prosperitet, poslovni uspesi, ugled, izgled i tome slično, sve ono šta se nama često čini da su uslovi za sreću, to zapravo nisu, oni samo prouzrokuju prolazna stanja i mogu lako zarobiti dušu čoveka, te ga tako navesti na pogrešan put i odvesti jako daleko od prave prirode, koja omogućava sreću.

Ako se prisetimo na trenutak kako smo se osećali i šta smo mislili u stanju uzajamne zaljubljenosti s nekom osobom, što je osećanje koje suštinski predstavlja bledu kopiju te beskonačne i bezuslovne ljubavi o kojoj govorimo, biće nam ipak jasnije na koji je način naša prava priroda povezana s ljubavlju, kako je ljubav povezana sa stanjem sreće i kako je stanje sreće povezano s Reiki principima.

Kada smo srećno zaljubljeni mi ne brinemo, nego očekujemo sve najbolje. Bar od te osobe, u koju smo zaljubljeni.

Kada smo srećno zaljubljeni, nismo ljuti, nego se radujemo svemu. Bar se radujemo svemu kod te osobe, u koju smo zaljubljeni.

Kada smo srećno zaljubljeni mi smo zahvalni za sve. Bar smo zahvalni toj osobi, u koju smo zaljubljeni.

Kada smo srećno zaljubljeni mi radimo posvećeno. Radimo posvećeno na sebi ili radimo posvećeno bar ono šta od nas očekuje ta osoba u koju smo zaljubljeni.

Kada smo zaljubljeni mi smo dobronamerni i ljubazni. Bar smo takvi sa osobom u koju smo zaljubljeni.

To su neka logična pravila, koja većina ljudi prirodno primenjuje kada su zaljubljeni. Moguće je da se ta pravila ne primenjuju na svakoga u okruženju, ali se često primenjuju u odnosu na objekat zaljubljenosti. Ono šta je sigurno, to je da se u stanju uzajamne zaljubljenosti uvek osećamo srećno, bez obzira na finansijsko stanje, uspeh u karijeri, ugled i slično.

Da se osećamo trajno srećno, bez obzira na prisustvo stanja zaljubljenosti, možemo samo onda kada smo u dodiru sa svojom pravom prirodom i kada je slobodno ispoljavamo. Reiki principi odražavaju pravu prirodu svakog čoveka, podržavaju i razvijaju energiju ljubavi u duši i tako otključavaju sreću, zaboravljenu i zarobljenu u nama.

Čuveni indijski filozof Ošo u svojoj knjizi „Moj put - put belih oblaka“, osvetljavajući pitanje ljudske sreće i njenog postizanja, između ostalog, govori o Magičnom zakonu, koji predstavlja obrnuti smer zakona uzroka i posledice.

Na primeru drveta i semenke iz ploda, koja pada u zemlju pored drveta, Ošo pokazuje da je zakon uzroka i posledice kružnog tipa i funkcioniše isto tako logično i uspešno u obrnutom

smeru - posledica i uzrok. Ako je drvo uzrok, a semenska koja se javlja iz ploda drveta posledica, to iz semenke, koja pada u zemlju sa drveta izrasta novo drvo, koje je u ovom slučaju posledica. Semenka može biti uzrok isto koliko i drvo, koje takođe, može biti posledica isto toliko koliko i semenska.

Svojim Magičnim zakonom sreće Ošo objašnjava da možemo pre svega stvoriti posledicu, pa će se uzrok sam od sebe neminovno pojaviti.

Na primeru zaljubljenih ljudi, došli smo do zaključka da, kada se nalazimo u stanju sreće, mi prirodno primenjujemo, tj. živimo Zlatna pravila (Reiki principe), radimo to potpuno spontano, bez posebnog osveščivanja. U ovom slučaju uzrok je stanje sreće, a posledice su naša razmišljanja i ponašanje, koji odražavaju suštinu Reiki principa. Sagledavajući ovaj odnos kroz prizmu Magičnog zakona, koji je izveo Ošo, možemo da krenemo od posledice ka uzroku, tj. da primenjujemo principe kako bismo stvorili u svom biću trajno stanje sreće. Stvaranje stanja sreće je proces otključavanja (zatvorene) prave prirode ljudskog bića, koji možemo da izvedemo pomoću Zlatnih kjučeva sreće.